

## REFORMATIO IN PEJUS

1. Επιτρέπεται χειροτέρευση της θέσης του εκκαλούντος και χωρίς την άσκηση ίδιας έφεσης ή αντέφεσης από μέρους του εφεσιβλήτου, σε περίπτωση κατά την οποία το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, μετά την εξαφάνιση της πρωτόδικης απόφασης δικάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν<sup>1</sup>. Επομένως, εάν η αγωγή έχει απορριφθεί πρωτοδίκως ως αόριστη, απαράδεκτη ή νόμω αβάσιμη και, μετ' έφεση του ενάγοντος, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κρίνει πως η κρίση του πρωτοδικείου είναι εσφαλμένη, τότε εξαφανίζει την εκκαλουμένη και κρατεί την υπόθεση προκειμένου να την εκδικάσει κατ' ουσίαν. Οπότε λειτουργεί η ΚΠολΔ 536 § 2 και το Εφετείο δικαιοδοτεί να εκδώσει επιβλαβέστερη απόφαση εν σχέσει προς εκείνη του πρωτοδικείου, απορρίπτοντάς της κατ' ουσίαν<sup>2</sup>.

2. Σε περίπτωση όμως κατά την οποία, η αγωγή έχει πρωτοδίκως απορριφθεί ως αόριστη και εκκαλεί ο ενάγων, ως ηττηθείς διάδικος, τότε το Εφετείο δεν έχει την εξουσία, δεχόμενο την έφεση, ν' απορρίψει την αγωγή ως αβάσιμη νόμω, (μετά την εξαφάνιση της εκκαλουμένης), διότι θα χειροτερεύσει ανεπιτρέπτως τη θέση του εκκαλούντος, χωρίς άσκηση ίδιας έφεσης από τον εφεσίβλητο/ εναγόμενο ή αντέφεσης (ΚΠολΔ 536 § 1)<sup>3</sup>. Η δε εφαρμογή της δεύτερης παραγράφου της διάταξης αυτής είναι - στην προκειμένη περίπτωση - ανεπίτρεπτη, επειδή αυτή προϋποθέτει πως η υπόθεση ερευνάται κατ' ουσίαν από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, γεγονός το οποίο στην υπό κρίση περίπτωση δεν συντρέχει. Εξάλλου, το εφετείο δεν έχει ούτε εξουσία, κατά την ΚΠολΔ 534, ν' αντικαταστήσει τις αιτιολογίες της εκκαλουμένης, (η οποία κατέληξε εσφαλμένως ότι η αγωγή ήταν αόριστη, ενώ αυτή ήταν νόμω αβάσιμη), και ν' απορρίψει την έφεση, διότι υφίσταται διαφορά στο δεδικασμένο που παράγει καθένα από τα διατακτικά αυτά. Κατόπιν

---

<sup>1</sup> ΚΠολΔ 536 § 2.

<sup>2</sup> **Ράμμος**, εις Glasson Δ' § 910α σημ. Νο 3. **Ευκλείδης/Παπαδόπουλος**, Πολιτική δικονομία, § 256 σημ. Νο 3β'. **Οικονομίδης/Λιβαδάς**, Πολιτική δικονομία, § 236 σημ. Νο 13.

<sup>3</sup> **Σαμουήλ**, Η έφεση, έκδ. 1993, § 1137 σελ. 342. ΕφΑθ 7217/1991 ΕλΔ 34,637.

τούτων, στην εν λόγω περίπτωση, το Εφετείο θ' απορρίψει την έφεση, αφού εν τέλει, το διατακτικό της εκκαλουμένης απόφασης - έστω και με αιτιολογία, που όμως απαγορεύεται ν' αντικατασταθεί - είναι ορθό<sup>4</sup>.

---

<sup>4</sup> ΕφΑθ 7217/1991, ανωτ.